

வண்ணியியல் ॥

வன்னி வள நாட்டுன்
புதுக்குடியிருப்புக் கூத்தும் மையும்

த. சண்முகசுந்தரம்

வனியியல் II

போதிமு

பொது 1984

வன்னிவளநாட்டின்

புருக்குடியிருப்புக் கூத்தும் மரபும்

JAFFNA UNIVERSITY LIBRARY

BY

Prof. Kartigesu Sivathamby

in Memory of his Father

PANDIT SAMAPULAVAR

த. க. ஸுவாமிபுலவர்

2000

வெளியீடு :

அருள் வெளியீட்டகம்
மாவை கந்தசாமி கோயிலடி
தெல்லிப்பழை
இலங்கை
11-11-83

எல்லா உரிமையும்
ஆக்கியோனுக்கே

விலை : ரூபா 5-00

படையல்

வன்னி வளநாட்டின்
 புதுக்குடியிருப்பில் திகழும்
 கலைக்கோயில் சீர்பெறும்
 மகா வித்தியாலயத்து
 நல்லாசிரியர்களுக்கும்
 மாணவ மணிகளுக்கும்
 என் அன்பின் படையல்.

Wanni Studies II

*The Theatre and Its Traditions in
Puthukudirruppu in the Wanni Area*

T. SANMUGASUNTHARAM, B. A. (CEY.) DIP-IN-ED. (CEY.)

Publishers

Arulveliittakam
 Mavai Kanthasamy Kovilady
 Tellippalai
 Sri Lanka
 11-11-83

Printers

Kugan Press
 Tellippalai
 Sri Lanka

Price : Rs. 5-00

வள்ளிவளநாட்டின் புதுக்குடியிருப்புக் கூத்தும் யறுபும்

கலைக்கு உயர்ந்த நோக்கம் இருக்க வேண்டும் என்பது தமிழன் கண்ட மரபு. இந்த மரபு தமிழனின் கூத்துக்கலைக்கும் பொருந்தும். கூத்து என்னும் கலையில் பழந்தமிழர் மிகவும் உயர்ந்த நிலையை அடைந்தனர். “கூத்தாடி னன்” என்னும் இடத்துக்கதை ஒன்றை ஆடல், பாடல், உரை, பின்னணி இசை ஆகியவை மூலம் படம்பிடித்துக் காட்டினன் என்பது பொருள். கூத்துக்கலை உயர்ந்த நிலையில் இருந்தது என்பதற்கு பழந்தமிழ் நூல்கள் பலவும் சான்று பகரும். சைவ மக்களின் முழுமுதற் கடவுள் ஆடல் வல்லான். கூத்தாடுபவன்; “குற்றுலத்துறைக் கூத்தன்” என அப்பர் அடிகள் தன் பதிகத்தில் பாடியருளுகின்றார்.

கூத்துக்கலை இப்பொழுது மாற்றம் அடைகின்றது. மரபுகள் மாறுகின்றன. இவை தவிர்க்க முடியாதவை. ஆகவே பழமையைச் சிறிது ஆராய்வதே மிகவும் பொருத்தமான முயற்சி. பழமையில் நல்லவை எப்பொழுதும் எமக்கு வழிகாட்டியாக அமையும். கூத்துக் கலைக்கு உயர்ந்த நோக்கம் இருக்க வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்திக் கூறுகின்றது மேல் வருகின்ற அவையடக்கம்,

“பண்ணுடன் பைந்தமிழ் தெரிந்தபெரி யோரே !
கண்ணுதற் கடவுளை வணங்கியே நாமே
திண்ணனார் கண்ணப்பர் தூயகதை தன்னை
வண்ணமிக வேலிரித்து வடிவாய் உரைக்க
எண்ணியிங் கேகளாரி தன்னில் வந்துள்ளோம்

நண்ணுதறை தன்னைநிறை வாகவே கொள்வீர்
கற்பக விநாயகரே கைதொழுதோம் ஜயா
சிற்பரனே விக்கினம் தீர்த்தருள வாரீர்
அற்புதம் நிறைந்த வெண்டாமரை யாளே
கற்பனையுடன் வந்தெம் நாவிலுறை யம்மா
ஒற்றுமை விளங்கவரு நந்தியந் தேவா
தெற்றமுடன் தாளம் வழங்கியருள் ஜயா
தற்பெருமை யின்றியே கதையை நாம்சொல்
அற்புதம் நிறைந்தபூ மாதேவி யம்மா வோம்
சிறுமையுறு மெமது துரிதமிதியில்வரும் குறையை
பொறுமை மிகவே பொறுத்தருள் புரிவாய் தாயே
விண்ணெண்று விரைந்துசெய் கண்ணப்பர் கதையை
வண்ணமாய்க் கேட்டுமகிழ் வண்மையுடையோரே
மண்ணுலக வாழ்வுதரு மன்புநிறை வாகவே
எண்ணமிக நீடுமி வாழ்க் வாழுகவே ”.

இது கண்ணப்பர்கூத்து அவையடக்கம். இக் கூத் தெப் பாடியவர் மாவிட்டபுரப் பகுதியில் வாழ்ந்த குமாரவேலுப் புலவர் என்பர். இந்த ஏட்டை இப் பொழுது காணமுடியாது. அழிந்து ஒழிந்து போய்விட்டது. செல்லும், மேல்நாட்டு ஆட்சியில் உருவான போலிக் கருத்தும் இந்த ஏட்டை அழித்துவிட்டன: கூத்துமரபைத் தெளிவாக விளக்க இந்த அவையடக்கம் நன்கு உதவும்; ஆகவே இதனை விபரமாக ஆராயலாம். வட்டக்களரியில் இக்கூத்து ஆடப்பட்டது: களரிக்கு ஒளியூட்ட வாழைக் குற்றிகளிலே தேங்காய் நெய்ப் பந்தங்கள் இருக்கும். இதனால் இதற்கு “வாழைக் குற்றிக் கூத்து” என்ற பெயரும் எழுந்தது. நாட்டுப் புறங்களில் காணப்பட்டமையால் பிறகாலத்தவர் இதனை “நாட்டுக் கூத்து” என்றனர்; “நாட்டகத்தான், நாகரிகமற்றவன்” என ஐரோப்பிய நாகரிகத்தில் முழுகியவர் இப் படிக் கூறனர் போலும். பார்வையாளராக வந்தவர்கள் “பண்ணு

டன் பெந்தமிழ் தெரிந்த பெரியோர்''. மக்களின் ஆதரவு இல்லாத கலைகள் வாழ்மாட்டா. இது வரலாறு கண்ட உண்மை; ஆனபடியால், அண்ணேவியார் பெரியோர்களை விழிக்கின்றனர். பண் அன்றைய மக்களின் வாழ்விலே பொலிந்திருந்தது. கூத்திலே பண்; காவடி கரக ஆட்டத்திலே பண்; நாட்டுப் பாடலிலே பண்; தேவாரத்திலே பண்; பண்ணுடன் இயைந்த கிராம வாழ்விலே அமைதி நிலவியது. பெந்தமிழ் நூல்களை ஏட்டிலே படித்து அறிந்தனர் ஒரு சாரார். புராணம் படிக்கக்கேட்டு அறி வை வளர்த்தனர் பொதுமக்கள். அந்தக் காலத்து வளர்ந்தோர் கல்வி புராணப் படிப்பு. கூத்தும் வளர்ந்தோர் கல்வியில் பெரும் இடத்தைப் பெற்றது. செந்தமிழை ஏட்டிலே கற்றவர் புலவர். ஆகவே “மற்றவர்” என்ற பாகு பாடு எழுந்தது. மற்றவர் பெரும்பான்மையானவர். அவர்களின் அறிவு வளர்ச்சிக்குக் கூத்துப் பெருப் பழிகாட்டியாக இருந்தது. கூத்தைப் பாடியவரே “புலவர்” என்ற உயர்ந்த நிலையை அடைய முடியும் எல்ற நம்பிக்கை இருந்தது அக்காலத்தில். மக்களின் வாழ்க்கையில் அண்ணேவியார் உயர்ந்த இடத்தைப் பெற்றனர். “பண் ஆழ்வார்” என்பதுதான் அண்ணேவியராகத் திரிந்தது என்பர். கூத்துப் பார் வையாளர் பெரும்பாலும் கூத்துக் கதை. ஆடல் பாடல் போன்றவை பற்றிய முன்னறிவு பெற்றிருந்தனர் இருந்தும் கூத்தோடு கலந்து இன்பம் நுகர்ந்தனர். கண்ணுதற் கடவுள், ஆடல்வல்லான். நாள் தோறும் மன்றில் ஆடுபவன்; கலைஞர்களின் முதல் வன். இசைக்குக் கட்டுப்பட்டவன். அவனுக்கு வணக்கம் கூறியபின்னர் பிள்ளையாருக்கு வணக்கம் கூறுகின்றார் புலவர். சேக்கிழாரே அப்படிச் செய்துள்ளார். “உலகெலாம் உணர்ந்து ஒதற்கரியவனை”ப் பாடிய பின்னர்தான் தடக்கையுடைய கழிற்றைப் பாடுகின்றார் சேக்கிழார் அடிகளார். துன்பங்களைப் போக்கு

பவர் பிள்ளையார். அடுத்ததாகப் புலவர் “அற்புதம் நிறைந்த வெண்டாமரையானைப்”ப் பாடுகின்றூர். அவள் இல்லாவிட்டால் கற்பனை பிறக்காது. “கற் பனையுடன் என்நாவில் வந்து உறையம்மா” என வேண்டுகின்றூர். கூத் துச் சிறப்புறச் சரசுவதியின் அருட்பார்வை தேவை. நந்தியம் பெருமான் மத்த எம் வாசிப்பவர்; அதுவும் ஆடல்வல்லான் முன் வாசிப் பவர். நந்தியம் பெருமானைப் பார்த்துத் தாளம் வழங்கியருளும்படி வேண்டுகின்றூர் புலவர். கூத்திற குத் தாளம் இன்றியமையாததது.

கூத்தாடி அறத்தை வளர்ப்பது மிகவும் சிறந்த அறம். அறத்தின் மாண்பே கூத்தின் பொருள் கூத்து அறிவு ஈகை. ஈகையில் ஈடுபடுபவருக்குத் தற் பெருமை கூடாது. “தற்பெருமையின்றிக் கதை சொல்வோம்”, என்பது இதனையே உணர்த்துகின் றது. ஆடல், மிதி, துள்ளல் என்பவற்றைத் தாங்கு பவள் மாநிலத்தாய். அந்த நிலமடந்தைக்கு வணக்கம் கூறுவதும் மரபு. நிலமடந்தையை வணங்குவதில் உள்ள கருத்தை இங்கு நோக்குவது நன்று. பூமி அதிர்ச்சி வரட்சி போன்றவை அடிக்கடி நிகழும் நாடுகளில் வாழுக் கூக்கள்படும் இன்னல்தான் எத் தனி. கூத்தாடுவதற்குச் சிறந்த நோக்கம் உண்டு. மண்ணுலக வாழ்வை வளம்படுத்துவது கூத்துகின் கடமை. கூத்திற்குச் சமயப் பணியும் உண்டு. சமுதாயப் பணியும் உண்டு. இத்தனையையும் ஏற்றுக் கொண்டவர்களே கூத்துப் பார்க்கச் சென்றனர். இக்காலம்போல நுழைவுச் சீட்டை வாங்கிச் செல்லும் நிலை அப்பொழுது இல்லை. ஏன்? கூத்தின் நோக்கம் அறிவை வழங்கல்; கூத்து அறிவு ஈகை. “அறிவுத் தானம்”. சோறு வழங்கல் “அன்ன தானம்”. நோய்வாய்ப்பட்ட ஒருவர் அதிலிருந்து தப்பி எழுகின்றூர். அவர்தன் சொந்தச் செலவில் பகலில் சோறு வழங்குகின்றூர்; அதே நாளில் இரவு வேளையில் கூத்து

மூலம் அறிவுத் தளம் வழங்குகின்றார். தனது செலவிலே கூத்தை மக்களுக்கு இலவசமாக நடத்துகின்றார். கூத்து நன்றாக அமையாத இடங்களில் பார்வையாளர் கண் துயின்று தம் வெறுப்பை உணர்த்துவார். களரியைவிட்டு ஒடிவிடமாட்டார். பார்வையாளர் தமது சொந்தப் பாய், தடுக்கு, சாக்குப் போன்ற இருக்கைகளை எடுத்துச் சென்றனர். ஊருக்குப் பெரியவர்களாகிய உடையார், மணியம், விதானை, வைத்தியர், சட்டம்பியார், சோதிடர் போன்றவர்களுக்கே கதிர்ப்பாய் விரிக்கப்பட்டிருக்கும். “ நித்திரையாக கிய கூத்தும் பத்தரையவ்லாப் பவுனும் கெட்டவை ”. என்ற கூற்று இதனே எழுந்ததுபோலும். பார்வையாளர்கள் உண்மையில் “ நண்ணுகுறைகளை ” நிறைவாக்க கொண்டனர். கூத்து நல்லது, ஆட்டம் நல்லது, பாட்டு நல்லது என்றால் பார்வையாளர் தமது பாராட்டைக் கைதட்டித் தாராளமாக வழங்குவார். இன்னும் ஒரு வகையில் பார்வையாளர் தமது பாராட்டை வழங்குவார். கூத்து முடிந்தபின்னர் பலநாட்களாக தோட்டத்திலே, வயலிலே, பனங்காய்க்காவல் கொட்டிலிலே பார்வையாளர் பாட்டைத் தாமாகவே பாடி மகிழ்வார். அப்போது புலவரின் அண்ணுவியாரின் உள்ளம் குளிரும். கூத்து என்றால் முழு இரவும் நடைபெறும்; கதை என்றால் தூயகதை. அதனை விரித்து ஷட்வாய் உரைப்பதே புலவரின் நோக்கம். அதனைத் திறம்படக் களரி ஏற்றுவதே அண்ணுவியாரின் கடமை. அண்ணுவியாரே பல வேளைகளிற் புலவராக அமைவார். இந்த மரபை வன்னிவளநாட்டுப் புதுக்குடியிருப்பிலே காணலாம் இன்றும்.

தோற்றுவாய் :

புதுக்குடியிருப்பு மகா வித்தியாலயத்தில் ஆசிரியப் பணியை 1975இல் மேற்கொள்ள வேண்டியதாயிற்று, ஊருக்குப் புதியவன்; மக்கள் கலைக்குப் புதி

யவன் அல்லன். ஆகவே அங்கு வாழ்கின்ற பூசாரி யார், அண்ணேவியார் ஆகியோருடன் மிகவும் நெருங்கிப் பழகினேன். அங்குள்ள அண்ணேவியார்களிடம் பண், கூத்து, கரகம், காவடி, கும்மி, அருவிச்சிந்து, நாடகம், குடம் ஊதல் ஆகிய அரும் கலைகள் இருப்பதைக் கண்டேன். இவை வாழும் கலைகளாக, வளரும் கலைகளாகத் திகழ்கின்றன. ஆகவே அப்போது இலங்கை கலாச்சாரப் பேரவையின் தமிழ் நாடக ஆலோசனைக் குழுவின் தலைவராக இருந்த பேராசிரியர் கார்த்திகேசு சிவத்தம்பியுடன் தொடர்பு கொண்டேன். இந்தக் குழுவின் உறுப்பினராக இருக்கும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிட்டியது; ஆகவே என்பனி மிகவும் இலகுவாகியது.

பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன், மக்கள் கலை மறுமலாச்சிக்கு ஆற்றிய தொண்டை இந்த நாடு நன்கு அறியும். அவரின் “நாடக நேரடி வாரிசு” எனக் கூறிக்கொள்வதில் பேராசிரியர் சிவத்தம்பி பெருமைப்படுவார். இக்கூற்றைத் “தேசிய நாடக விழா — 1975” மலரில் பத்தாம் பக்கத்திலே காணலாம். அத்துடன் பேராசிரியர் சிவத்தம்பி என்மீது பெரும் அன்பு பாராட்டி வருபவர். வன்னி வளநாட்டுக் கலைவிழா ஒன்றை ஒழுங்கு செய்தால் நல்லது என்ற கருத்தைத் தெரிவித்தேன். இதனை ஏற்றுக் கொண்ட பேராசிரியர் சிவத்தம்பி, தனக்கே உரித்தான பேர் ஆர்வத்துடன் செயலில் ஈடுபட்டார். மன்னார் மாவட்டத்தில் பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன் நடத்திய கலைவிழா போல இதுவும் அமையவேண்டும் என்பது எமது பெருவிருப்பம் இதற்கு இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம் போதிய ஆதரவு தருவதாக உறுதியளித்தது. தேசிய நாளிதழ் களும் போதிய உதவி செய்ய முன்வந்தன. இங்கு குறிப்பாக, “தினகரன்” பிரதம ஆசிரியர் திரு. இ. சிவகுருநாதனைக் குறிப்பிடல் வேண்டும்.

விழாவைப் புதுக்குடியிருப்பில் அமைப்பது எமது பொறுப்பாயிற்று; வழா நன்கு அமைந்தது. எல் லோரும் விழாவைப் பாராட்டினர். ஆகவே புதுக்குடியிருப்புக் கூத்து மரபுபற்றி மேலும் ஆராயவேண்டும் என்ற பேரார்வம் வளர்ந்தது. அதன் முதற்படியாக இந்த நூல் உருவாகியது.

புதுக்குடியிருப்பு மக்களிடம் விளங்குகின்ற கலை ஆர்வமும் பரந்த மனப்பான்மையும் என்னைக் கவர்ந்தன. கலைவிழாவுக்கு வேண்டிய எல்லா ஆதரவையும் நல்கினர். நிதி சேர்த்துத் தந்தனர். புதுக்குடியிருப்பு மகா வீத்தியாலய அதிபர், ஆசிரியர், மாணவர் வழங்கிய ஒத்துழைப்பு இம்மட்டன்று. இதனால் இந்த விழா நன்கு நிறைவேறியது.

இதேபோன்ற விழாக்கள் மூல்லைத்தீவு, தண்ணீர் ஊற்றுப்போன்ற இடங்களில் ஆண்டுதோறும் நடைபெறல் வேண்டும். அதற்கு இந்த நூல் தூண்டுகோலாக அமையும் என்பது என் நம்பிக்கை.

புதுக்குடியிருப்புப் பேணும் மரபு :

புதுக்குடியிருப்புக் கிராமத்திற்கு நான் புதியவன்கே ஆகவே அங்குள்ள கூத்து மரபுகளை நான் கூர்ந்து கவனித்தேன். அவற்றுள் மிகவும் முக்கியமானவை:-

(1) இக் கிராமத்தில் சைவ மக்களும், கத்தோலிக்க மக்களும் வாழ்கின்றனர். ஆனால் இவர்கள் பரந்த மனப்பான்மையடையவர். சைவக் கூத்துக்குக்குக் கத்தோலிக்க மக்களும், கத்தோலிக்கக் கூத்திற்குச் சைவ மக்களும் ஆதரவு வழங்குவர். புதுக்குடியிருப்பிலே நடந்த கலைவிழாவில் சைவக் கூத்துக்கும், கத்தோலிக்கக் கூத்துக்கும் ஒரே மேடையில் அரங்கேறின. இருசாராரும் ஒருவருக்கொருவர் வேண்டிய ஒத்துழைப்பு நல்கினர்:

கத்தோலிக்கக் கூத்துப்பற்றிய விரிவான ஆராய்ச்சி தேவை. கூத்து மிகவும் பலம் வாய்ந்த ஊடகம். கூத்துமூலம் நல்ல கருத்துக்களைப் பரப்பலாம். தமிழ் கூறும் நல்லுலகத்தில் நிலவிய கூத்துக் கலையைக் கத்தோலிக்கக் குருமாரும் புலவரும் பெரிதும் பயன் படுத்தினார். கலைவடிவம் தமிழுக்குரியது. கூத்தின் பொருள் கத்தோலிக்கமதப் பின்னணியை வைத்து எழுந்த ஒன்று.

(2) கூத்துகள் யாவும் கோயிலை மையமாக வைத்து வளர்கின்றன. எடுத்துக்காட்டு. புதுக்குடியிருப்புச் சந்திக்கு அருகாமையில் அமைந்துள்ள அம்மன் கோயிலிலே இன்றும் கூத்துக் கலையின் மையமாக அமைந்துள்ளது. இங்கு பணிபுரிகின்ற பூசாரியார் வல்லிபுாம்பிள்ளை கூத்துக்கலை வளர்வதற்கு ஆவன செய்து வருகின்றார். வேதாகம முறைப்படி நடைபெறுகின்ற கோயில் ஐயர் செய்ய முன்வராத கடமைகளை, ஆதரவுகளை இப்பூசாரியார் செய்து வருகின்றார். இவைபற்றி இவரே எடுத்துக் கூறியுள்ளார்.

(3) அண்ணேவியார் பலரும் இங்கு பழைய மரபுகளைப் பேணிக்காத்து வருகின்றனர். பிற இடங்களில் மறைந்துபோன அல்லது மறைந்துகொண்டிருக்கின்ற மரபுகள் யாவும் இங்கு நன்கு பேணப்படுகின்றன. கூத்துப் பழகத் தொடங்கும்போது சலங்கை கட்டுதல், கூத்து முடிந்ததும் கடவுளை வணங்குதல் போன்ற மரபுகள் யாவும் இங்கு இன்றும் பேணப்படுகின்றன.

(4) கூத்து என்பது கிராமத்தின் கூட்டு மூயற்சி. கிராமத்து மக்கள் யாவரும் கூத்தின் வெற்றிக்காகத் தம்மாலியன்ற பணியைச் செய்வார். அதனாலேதான் கூத்திற்கு வீடுவீடாகச்சென்று அழைக்கின்ற வழக்கம் இப்போதும் நிலவுகின்றன.

(5) இன் ரும் இந்தக் கிராமத்துப் பெருமக்கள் கூத்து என்றுதான் சொல்வர். தமிழ் நாட்டிலே “தெருக்கூத்து” எமது நாட்டிலே “நாட்டுக்கூத்து” இந்த இரண்டுசொல் வழக்குகளும் தவிர்க்கப்பட வேண்டியவை.

புதுக்குடியிருப்பு விழா 24 - 10 - 75

விழா அமைப்புக்குழு

தலைவர் : திரு. ஏ. சி. செபநாயகம்
காரியாதிகாரி

உபதலைவர் : திரு. பொ. பாலசிங்கம்
கிராமசபைத் தலைவர்
திரு. ஏ. கே. மகாலிங்கம்
அதிபர், புதுக்குடியிருப்பு மகா வித்.

கெளரவ செயலாளர் :

திரு. த. சண்முகசுந்தரம்

கெளரவ பொறுளாளர் :

திரு. க. சரவணபவன்

கௌரவிக்கப்பட்ட அண்ணுவியார்

திரு. இ. திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி
திரு. த. பொன்னம்பலம்
வைத்திய கலாதிதி பொ. சந்திரசேகரம்
திரு. வே. பொன்னம்பலம்
திரு. ச. சிவகரு
திரு. சி. தம்பிப்பிளை
திரு. வ. சீமாம்பிளை
திரு. த. பொன்னம்பலம்
திரு. த. குலசேகரம்
திரு. தே. சென்றி
திரு. வே. சுப்பிரமணியம்
திரு. ச. மட்டத்தீன்

கருத்தரங்கம்

அமைப்பு உதவி :

திரு. க. சிதம்பரப்பிள்ளை

கருத்துரை வழக்கியவர் :

பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி

கலாநிதி அ. சண்முகதாஸ்

திரு. சி. மெனனகுரு, எம். ஏ.

திரு. ஆ. சிவநேசச்செல்வன், பி. ஏ. (சிறப்பு)

வன்னிவளநாட்டின் கூத்துமரபை விளக்க எடுத்துக்காட்டாக இருவரின் உரையை மட்டும் தருகிறேன். மேலும் இதுபற்றி ஆராய வன்னிவள நாட்டின் இளைஞர் முன்வர வேண்டும்.

“ நல்லகல் வளர் வேண்டும் ”

அம்பாளின் அன்பன்
செ. வல்லிபுரம்பிள் ஜா

新山市地圖
新山市地圖

“நல்ல கலைவளர் மதம் வளரும்”

கூத்துக்களரி பெறும்பாலும் கிராமியக் கோயில் வீதியிலே அமையும். கூத்து நடக்கும் தினத்தன்று மதிய வேளையில் கலைஞர்கள் சிறப்பான வழிபாடு செய்வர். கூத்துத் தொடங்குமுன்னர் பூசாரியார் களரிக்கு வந்து திருநீறு, சந்தனம், குங்குமம், பிரசாதம் வழங்கி ஆசி கூறுவார். கூத்துத் தொடங்குதல் சலங்கை கட்டும் விழாவும் கோயிலிலே நடைபெறும். கூத்தைத்திடக் காவடி, கரகம், வசந்தன், கோலாட்டம், கும்மி போன்ற கலைகளும் கிராமியக் கோயில்களை நிலைக்களாகவே வைத்து வளர்த்தன. கூத்திற்குச் சமயப் பணியும் உண்டு. சமுதாயப் பணியும் உண்டு. கூத்து முடிந்ததும் காலையில் கலைஞர்கள் உடுப்பைக் கழையாமல் கோயிலிலே வணங்குவர் கிராமிய வழிபாட்டு நிலையமாகிய புதுக்குடியிருப்பு முத்துமாரியம்மன் கோயில் பூசாரியார் செ. வல்லிபுரம்பிள்ளை இருந்து பணிபுரிகின்றார். இக்கோயில் வேதாகம முறைக்கு இன்னும் மாறவில்லை. இதனால் இங்கு பல மரபுகள் இன்னும் பேணப்படுகின்றன. கோயிலைப்பற்றி அவர் கூறியவை!

“ஆதியிலே இந்தக் கோயில் எங்கிருந்தது. எவ்வாறு இருந்தது என்பது எனக்குச் சரியாகத் தெரியாது. யாரால் நிறுவப்பட்டது என்பதும் தெரியாது. இப்படியான வினாக்களுக்கு விடையளிக்க இயலாத்தையிட்டு நான் மிகவும் வருந்துகின்றேன். இக்கோயிலுக்குரிய ஏடுகள் பட்டயங்கள் இருந்தனவாம். இவை தொலைந்து போய்விட்டன. எனக்குத் தெரிந்த வரலாற்றைக் கூறுகிறேன். புதுக்குடியிருப்பிலே வேணுவில் என்னும் இடத்தில் இந்தக் ஆலயம் முதலில் இருந்தது. பின்னர் ஏற்பட்ட குடிப்பெயர்வினால்

இந்த ஆலயம் இப்பொழுதுள்ள இடத்திற்கு வந்தது. அதாவது புதுக்குடியிருப்புப் பரந்தன் வீதியில் அமைந்துள்ளது. இக்கோயிலுக்கு வேளாண் குலத்தைச் சேர்ந்தவர்களே பூசாரியார்களாக இருந்து வருகின்றனர். எனக்கு முன்னர் பூசாரியாராக இருந்தவர் எனக்குப் பெண் கொடுத்த மாமனீன் தகப்பன் கந்தர் ஆறு முகம், ஆறுமுகம் கந்தப்புவும். ஒவ்வொரு திங்கட்கிழமையும் பூசை நடத்துவர். சித்திரை வருடப் பிறப்பு, தைப்பொங்கள், கார்த்திகை விளக்கீடு, தீபாவளித் திருநாள், தைப்பூசம் போன்ற நாள்களிலும் சிறப்பான பூசை நிகழும். ஆவணி மாதத்தில் பூரணத்தோடு நெருங்கிய திங்கள் நாளன்று சிறப்பான பொங்கல் விழா நடைபெறும். வேணவிலிருந்து இற்றைக்குச் சுமார் 64 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இக்கோயில் இப்போதைய இடத்திற்கு வந்தது. கந்தர் ஆறுமுகமும், மகன் ஆறுமுகம் கந்தப்புவும் இதற்காக உழைத்தனர். இதற்காக இவர்கள் காணியை விலைகொடுத்து வாங்கினர். கந்தர் ஆறுமுகத்திற்கு ஒரே ஒரு மகன் கந்தப்பு. கந்தர் ஆறுமுகத்தின் தம்பியாருக்கும் விளைகள் இல்லை. ஆகவே கந்தப்புவே கோயிலைப் பராமரித்து வந்தார். 1947ல் கந்தப்பு காலமானார். இவருக்கு ஆண்மகவு இல்லை. மூன்று பேரும் பெண்கள். மரபு அடிப்படையில் கோயில் பொறுப்பை ஏற்க ஆண் குழந்தைகள் இல்லை. எல்லாம் அம்மனின் சோதனை. மூன்று பெண்களுக்கும் கோயில் உரிமையாயிற்று, முத்த பெண்ணின் கணவராகிய எனக்கே பூசை செய்யும் அருளை அம்மன் வழங்கினார். அன்று தொடக்கம் பொறுப்பு என்னிடம் கொடுபட்டது. இப்பொழுது புதிய கட்டட வேலைகள் நடைபெறுகின்றன. கோயிலுக்கென ஒட்டி சுட்டானில் இரண்டு ஏக்கர் வயலும் இருக்கின்றது. பூசாரியார் என்ற முறையில் எனக்குப் பல கடமைகளை அம்மன் தந்துள்ளார். முதலாவதாகப் பூசை

செய்கின்றேன். இரண்டாவதாக நோய் நொடி குறை பாடு ஏற்படுபவர்களுக்குப் பார்வை பார்த்தல், திரு நீறு போடுதல் போன்ற கடமைகளைச் செய்கின்றேன்: மூன்றாவதாக கண்ணகை கதை படித்தல், சூத்துகளை நடத்துவித்தல் போன்றவற்றைச் செய்கின்றேன்: எல்லாம் முத்துமாரியம்மன் காட்டிய வழி. சூத்துப் பழகுபவர் சலங்கை கட்டுவது இங்கேதான். களரி அமைப்பும் எமது வீதியிலே தான். சூத்தை ஒட்டி நடைபெறுகின்ற பூசைகளும் இங்கே தான். சுருக்கமாகச் சொன்னால் புதுக்குடியிருப்பு மாரியம் மாள் தாய்தான் எமது வாழ்விற்குத் தோன்றுத் துணையாக அமைகின்றார்.

கோயில் கிரியைமுறை மிகவும் விரிவானது. பழைய மரபுகளை நான் பேணிக் காத்து வருகின்றேன். காலத்தை ஒட்டிச் சில மாற்றங்களைச் செய்துள்ளேன். பொங்கல், கொடிமரம் நடுதல், தீர்த்தம் எடுத்தல், போன்றவை எல்லாம் உரிய முறைப்படி நடக்கின்றன. மிருக பலியை நிறுத்தி விட்டோம். எனக்குப் பின் யார் பூசாரி? இதற்கு முத்துமாரியம்மன்தான் வழிகாட்டுவார். “நல்லகலை வளர மதம் வளரும்”.

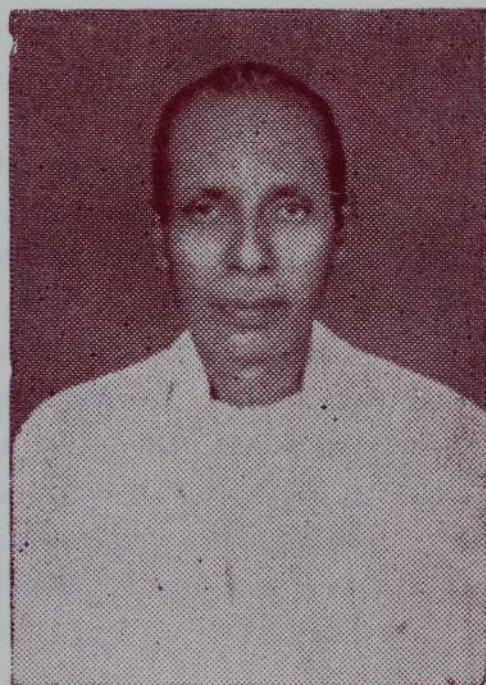
பூசாரியார் செ. வல்லிபுரம்பிள்ளை எப்பொழுதும் உற்சாகமாகவே காணப்படுவார். தனக்குரிய கெம்பீரமான தொணியில் அகமும் முகமும் மலர்ந்து பேசுவார். இவரிடம் கேட்டறிய வேண்டிய பல அலுவல்கள் இருக்கின்றன. சுருங்கச் சொன்னால் பழைய பாரம்பரியங்களின் பொற் சுரங்கமாக இவர் திகழ்கின்றார்.

“ மக்களின் மகிழ்ச்சியே என் மகிழ்ச்சி ”

அண்ணவியார் வேலுப்பிள்ளை சுப்பிரமணியம் திறமையாளர். எல்லோருக்கும் இனியவர். திறமை இருந்தும் மிகவும் அடக்கமாக இவர் வாழ்கின்றார். அடக்கமும், அன்பும், கடவுள் பக்தியும் நிரம்பயர் இவர். நெற்றியிலே திருநீற்றுப் பூச்சு இருக்கும். பழமையின் மாண்பு நிரம்பிய சின்னமாக இவரின் குடுமியும் அமைந்துள்ளது. கலைமூலம் மக்களுக்குத் தொண்டு புரிவதே இவரின் நோக்கம். கமத்தில் மிகவும் கடினமாக உழைத்து உளப் பொலிவுடன் வாழ்கின்றார். அதனையிட்டு மிகவும் பெருமையும் கொள்வார், இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தினரின் கலை நிகழ்ச்சிகளில் மிகவும் ஒழுங்காக இவர் பங்கு கொள்வார். இவரின் கலைவாழ்க்கை பற்றி அறியும் வகையில் இவருடன் பேச்சுக் கொடுத்தேன் : கலைஞர் வேலுப்பிள்ளை சுப்பிரமணியம் பேசுகிறார் :-

“ அம்பலவன் பொக்கணையில் 1925ஆம் ஆண்டிலே பிறந்தேன். தகப்பனார் வேலுப்பிள்ளை. தாயார் வள்ளியம்மை. தகப்பனார் ஆயுள்வேத வைத்தியர்; அத்துடன் கமமும் செய்து வந்தார். நிரம்பிய கலைப் பற்றுடையவர். கலையில் ஈடுபாடுடையவர். எனதாயார் என்மீது மிகவும் அன்பாகவே இருப்பார். தகப்பனாரை மிகவும் இளமையில் இழந்துவிட்டேன் : நாங்கள் நான்கு குழந்தைகள். ஒருவர் பெண் மற்ற வர்கள் ஆண்கள். பரம்பரைத் தொழிலாகிய வைத்தியத்தில் ஈடுபடுவேன் எனத் தாயார் எதிர்பார்த்தார்; ஆனால் எனது தமையானார் பொன்னம்பலமும், நானும் கலைவாழ்வில் ஈடுபட்டோம்.

“ கண்ணகையை ஒருபோதும்
நாவியலோமே ”

அருங்கலச் சௌவர்
அண்ணவியார் வே. சுப்பிரமணியம்

எமது பரம்பரைத் தொழிலாம் வைத்தியத்திற் குப் படிப்பு மிகவும் தேவை; ஆகவே எனது ஆரம் பப் படிப்புச் சிலாவத்தையில் உள்ள தமிழ்ப் பாடசாலையில் தொடங்கியது. ஐந்தாம் வகுப்பு வரையும் படித்தேன். எனக்கு நல்ல குரல்வளம். பாடசாலையில் படிக்கும் போதே சூத்துப் பாட்டுக்களைப் பாடமாக்கிப் படிப்பேன். பன்னிரண்டு வயதிலே முதல் முதலாகக் களரி ஏறி னேன். அன்று தொடக்கம் இன்றுவரையும் என் வாழ்க்கை கலையோடு இணைந்து விட்டது. நான் இறக்கும் வரையும் அப்படியே அமைய முத்துமாரியம்மன் வழிகாட்டுவார். எனது குருவின் பெயர் கள்ளப்பாடு தம்பையா மாணிக்கம். சூத்துக்கலையை நான் அவர் வீட்டிலே இருந்து கற்றேன். தேவை இல்லாமல் என் குருவின் பெயரை நான் ஒரு போதும் சூறுவதில்லை. குருவிற்கு நான் கொடுக்கின்ற மரியாதை அது, நான் படிக்கும்போது என் குருவின் சூத்துச் சிலவாத்தைக்கு வந்தது. அந்தப் பெரியவர் நடத்திய சூத்தைப் பார்க்கின்ற பெரும் பேற்றை நான் பெற்றேன். மறுநாள் என் குருநாதர் தங்கியிருக்கின்ற வீட்டிற்குப் போனேன். அவர் காதிலே படும்படி முதல்நாள் இரவு நடந்த சூத்துப் பாட்டுகளைப் பாடிக் காட்டினேன். எனது குரல்வளம் அவரைக் கவர்ந்தன. எனக்குத் தெரிந்தவரையில் ஆட்டத்தையும் ஆட்டிக் காட்டினேன். தன்னுடைய மற்றக் கூத்திலே நான் ஆடவேண்டும் எனக் கேட்டார். தாயாரின் அனுமதியும் உறவினரின் அனுமதியும் எனக்குக் கிடைத்தன. எனக்குக் கிடைத்த பகுதி கண்ணகி. அது தென்மோடிக் கூத்து. இதனை என் குருநாதரின் கட்டளைப்படி ஏற்று ஆடினேன் என்பதையிட்டுப் பெருமைப்படுகின்றேன். எனது சலங்கை கட்டும் விழா வைகாசிப் பொங்கல் தினத்தன்று நடந்தது. வற்றூப்பழைக் கண்ணகையம்மனின் கோயிலில் இது நடந்தது என்பதை ஆசையுடன் சொல்லிவைக்க

விரும்புகின்றேன். கண்ணகை அம்மன் பற்றிச் சிந்து
கவியில் வருகின்ற ஒரு பாட்டைப் பாடிக் காட்டு
கின்றேன்.

கோலமாதர் கும்பபொற்பாளே குலவணி கன்
தன் ஆடிவந்த கற்பாளே
ஞாலமாகப் புகழ்ப்படைத்த பத்தினியே நாகமணி
நூபுரத்து அரசுபெற்றவளே
சாலிவயல் சூழவே வற்றுப்பக்ளிதனில் சவளமொடு
பவளங்கிற தண்டிகை பரப்பி
காலமழை பொய்க்கினும் நின்காலைனை பொய்யாதே
கண்ணகையை ஒருபோதும் நாவிலயரோமே.

எனது சலங்கை கட்டுவிழா மிகவும் சிறப்பாக
நடந்தது. இதற்கு எமது உற்றூர் உறவினர் நண்பர்
எல்லோரும் வந்தனர். எனது குருநாதரே முன்னின்று
எல்லாவற்றையும் நடத்தி வைத்தார். சிறப்பான
பூசைகள் நடந்தன. என்னுடன் சேர்ந்து கூத்துப்
பழகுபவர் எல்லோரும் பழைய ஆட்டக்காரர்.
ஆகவே எல்லோரும் சேர்ந்து என்னை ஊக்குவித்த
னர். ஆனால் ஒரு குறை. அப்போது என் தகப்பனர்
இல்லை. அவர் மோசம் போய்விட்டார். என்னை ஆசிர்
வதித்து வாழ்த்தினர் தாயார். சலங்கை கட்டும்
விழாவின் பின்னர் சுமார் ஆறுமாத காலம் கூத்தைப்
பழகினாலே. எனது குருநாதர் வீட்டிலே இருந்து பழ
கினேன். குருகுலவாசம். காலையும் மாலையும் கூத்துப்
பழகுவேன். எஞ்சிய நேரத்தில் குருநாதரின் பணி
விடைகளைச் செய்வேன். அவருடைய கமவேலைகளுக்கு
கும் உதவுவேன். எனக்கு வேண்டிய வேட்டி சால்
வையைத் தயார் வழங்குவார்; இந்த ஆறுமாத கால
மும் கடினமான காலம். பன்னிரண்டு வயதுச் சிறு
வனுக்கு இந்தப் பயிற்சி கூடிப்போய் விட்டதுதான்;
ஆனால் எனது கலை வாழ்க்கைக்கு இந்த ஆறு மாத
மும் அடிக்கல்லாக அமைந்தது. இந்த அடித்தளத்

திலேதான் என் எதிர்காலக் கலைவாழ்வு எழுந்தது. எனது திறமையைக் கண்ட என்குரு எனக்குச் சற்றுக் கூடுதலாகவே சொல்லித் தந்தார்: ஆட்டம் பாட்டுடன் மத்தளம் வாசிக்கக் கற்றேன். உடுக்கு வாசிக் கவும் பழக்கினர். “ தம்பி! நீ கூத்தாடுவதுடன் நின் றுவிடாதே. எதிர்காலத்தில் நீயும் என்னைப்போல் அண்ணைவியாக இரு. என்னுடைய ஏடு கள் எல்லா வற்றையும் உன்னிடம் ஒப்படைப்பேன் என்று ஒரு நாள் கூறினார். அவருக்குச் சொந்தக் குழந்தைகள் இருந்தன. இருந்தபோதும் எண்ணையே தன் கலைச் செல்வங்கக் கருதினார்: பரம்பரை பரம்பரையாக வருகின்றகலை தொடர்ந்து வளரவேண்டும் என்பதே அவரின் நோக்கம். கூத்துக் கலையைப் பேணிக் காப்பதில் அவருக்கு இருந்த கவனம் அப்படி. வேறு ஒரு நாள் என்னை ஊக்கப்படுத்தினார்: “ மற்றவர்கள் காலைக் கையை உடைத்து முறித்துப் பழகினாலும் வராத ஆட்டம் உன்னிடம் சுலபமாகப் புதுந்துவிடுகிறதடா: உன்தொண்ணடைதான் என்னடா, பம்பரம் போல் ஆடுகின்றியடா அப்புப் பொடியா. மத்தளத்தைத் தந்தால் அதிலே குறளிவித்தை செய்து காட்டுகிறியடா. உடுக்கு உன்கையிலே அகப்பட்டு என்ன பேச்செல்லாம் பேசுகிறதடா” என்று சொல்லிப் பூரிப்பார். என்னை உசார்படுத்தி வேலைவாங்க இவர் இப்படிச் செய்கின்றார் என நான் நினைத்தேன் ஒரு நாள் “ தலையிடி தாங்கவில்லை. மன்னை பிளக்குது”, என்று சொல்லிவிட்டுப் பாயை விரித்துப் படுத்தேன். நான் சொன்ன சாலத்தை நம்பி அவர் சுக்கு, மிளகு என்று மருந்து தேடத் தொடங்கிவிட்டார். அன்று முதல் அவருக்குத் துரோகம் செய்வதில்லை என முடிவு செய்துவிட்டேன். என் குருவானவர் என்னை ஒரு போதும் கண்டித்தது கிடையாது. எரிந்து விழுந்த தும் கிடையாது.

கூத்தை ஆறுமாதமாகப் பழகிய பின்னர் வெள் ஞடுப்பாக ஆடினோம். இந்த ஆட்டம் மூலம் கூத்தைத் திருத்தி மெருத கொடுத்தோம். இந்த ஆட்டத்திற்கு நெருங்கிய நண்பர்களும் உறவினர்களும் மட்டுமே அழைக்கப்பட்டிருந்தனர். வெள்ஞடுப்பு ஆட்டம் மிகவும் நல்லாக அமைந்தது. எமது குழுவில் ஆடியவர்கள் எல்லோரும் பழைய கலைஞர்கள். அவர்களுக்கு ஈடுகொடுக்கக்கூடிய வகையில் நான் ஆடினேன்; பாடினேன். “சிங்கக்தட்டி இந்தச் சுப்புப் பொடியன்” என என்குரு பாராட்டினார். கண்ணகை அப்மன் கிழக்கு வீதியில் எமது கூத்துக்களரி ஏறியது. இந்தக்காலம் போல ஒவிபெருக்கி, துண்டுப் பிரசரம், சுவரொட்டி எல்லாம் இல்லை. வீடுவீடாகச் சென்று கூத்திற்குச் சொன்னோம். பெருங் கூட்டம் வந்துவிட்டது சற்றுத் தயக்கத்துடன் களரி ஏறினேன். முதல் ஆட்டம் முடிந்ததும் எல்லோரும் என்னைக் கை தட்டி ஊக்குவித்தனர். களரிபற்றி ஒரு குறிப்பு. அது வட்டக்களரி. அண்ணுவியார், ஏட்டுக் காரர், வாத்தியகாரர் எல்லோரும் களரியில் இருப்பர். ஆடை அலங்காரத்திற்குப் பொறுப்பாக யோவான் என்பவர் இருந்தார். கூத்துத் தொடங்க முன்னர் பரமுஜயர் களரிக்கு வந்து திருநீறு, சந்தனம், குங்குமம் பிரசாதம் வழங்கினார். பகலிலே சிறப்பாகப் பூசையும் நடந்தது. இரவு ஒன்பது மணி போலத் தொடங்கிய கூத்து விடியவிடிய நடந்தது. காலையில் உடுப்பைக் கழையாமல் கோயிலுக்குப் போய்க் காலைப் பூசை கண்டோம். களரியில் வைத்து எனக்குச் சால்வை, காசு முடிப்பு எல்லாம் வழங்கப்பட்டன.

“எனது குருநாதருடன் சேர்ந்து சுமார் ஆறு ஆண்டு காலமாகக் கூத்தாடினேன். எனது வாழ்விலே இரண்டாவது துக்கம் நிகழ்ந்தது. முதலாவது தகப்பனார் மோசம் போனது. இரண்டாவது குருவின்

மறைவு. நல்லசுகம் பெலமாக இருந்த அவருக்கு நெஞ்சுநோய் தொடங்கியது ஒருநாள் என்னை அழைத் தார்; “எனக்குப் பிறகு நீதான் அண்ணேவி. எனக்கூலை முழுவதையும் உன்னிடம் ஓப்படைத்துள்ளேன் கவனம். கண்ணகை அம்மன் உனக்கு வழிகாட்டுவார்” என்று என் குருநாதர் எனக்கு வாக்குத் தந்தார். அவரின் நல்வாக்குப்படி இன்றுவரையும் கலைத் தொண்டு செய்கின்றேன். சுரு தன்னுடைய தாளத் தையும் எனக்கு அளித்தார். இது நெஞ்சை உருக்குகின்ற நிகழ்ச்சி. என் கலைவாழ்விற்கு என் குருநாதர் நல்ல நிழல். நான் அண்ணேவியாகமாறிக் கோவலன் நாடகத்தை வற்றூப்பளை கண்ணகை அம்மன் கோயிலில் அதே இடத்தில் களரி ஏற்றினேன். அதுவே நான் என் குருவிற்கு வழங்கிய முதல் காணிக்கை. அன்று தொடக்கம் நான் அண்ணேவியானேன்.

எனது கூத்துக்களைப் பல பகுதிகளிலும் களரி ஏற்றியுள்ளோன். பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் என் கூத்து இடம்பெற்றது. இலங்கை வாரைவி எனது கூத்துக்களை ஒலிபரப்பிலுள்ளது. கலாநிதி கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி எனக்குப் பாராட்டுமடல் வழங்கியுள்ளார்; பொன்னுடையும் போர்த்தியுள்ளார். எனக்குத் தொழில் கமம். கூத்துத் தெய்வத்தன்மையான பொழுதுபோக்கு. இப்பொழுதும் ஆனந்த புரத்தில் கமம் செய்கின்றேன். என் இருபத்து நான்கு வயதில் என் தாய்மாமன் மகள் சின்னைய்ச்சிப்பிளையை மணஞ்சு செய்தேன். இவ்ரெ என் முயற்சி எல்லாவற்றிற்கும் உறுதுணையாக அமைந்துள்ளார். கூத்துனைப் பொறுத்த வரையில் எனக்குப்பின் எதிர்காலத்திற்கும் அம்மன் துணையுடன் வழிவகுத்துள்ளேன். எனது மகள் மல்லி காதேவி சிறந்த பிறபாட்டுக்காரி. எனது உறவினன் விசுவலிங்கம் புத்திரசீலன், திலகேஷ்வரன் ஆகியோர் சிறப்பாக என்னிடம் பயின்று ஆடுகின்றனர்; காலத்திற்கு ஏற்பக் கூத்தைக் குறைத்தும் இருக்கின்றேன்:

மற்றும்படி மரபை நான் மீறவில்லை. எமது கலைக்கு வழிகாட்டுபவன் தமிழ்க் குழந்தை புதுக்குடியிருப்பு முருகப் பெருமான். தாயாக அமைந்து எல்லாவற் றையும் நடத்துபவள் புதுக்குடியிருப்பு முத்துமாரி யம்மன், கண்ணகை அம்மன் அருள் எமக்கு எப்போ தும் உண்டு எமது கூத்துக்களாரி அமைவது இந்தக் கோயில் வீதியில். எனிக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் தரு பவர் மாரியப்மன் கோயில் பூசாரியார் பெரியார் செல்லையா வல்லிபுரம்பிள்ளை. இவரின் உதவி எமக்கு வேண்டியது. கூத்துக் கலைஞர்களுக்கு கடவுள் நம் பிக்கை, ஒழுக்கம் கட்டுப்பாடு எல்லாம் அவசியம். மக்கள் பயன்பெறக்கூடிய வகையில் கூத்து அமை வது அவசியம் கூத்து இலவசமாக இருக்கவேண்டும். கூத்துமூலம் அறிவை வளர்க்க வேண்டும். எமது பகு தியில் மட்டும் இப்பொழுதும் பல அண்ணவிமார் கள் இருக்கின்றனர். குறிப்பாகச் சிலரைச் சொல்ல லாம். எமக்கெல்லாம் முதல்வராக அமைபவர் அண்ணவியார் சு சிவகுரு. மற்றும் அண்ணவிமார்கள் இ. திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி, த. பொன்னம்பலம், வே. பொன்னம்பலம், சி. தம்பிப்பிள்ளை, த. குல சேகரம் போன்றோர் இருக்கின்றனர். கத்தோலிக்கக் கூத்துப் பரம்பரையைப் பேணுபவர்கள் அண்ணவிமார் வயித்து சீமாம்பிள்ளை, தே. கென்றி போன்ற வர்கள் இருக்கின்றனர். கிராமியக் கலைக்குப் பெரும் தொண்டு புரிபவர் வைத்திய கலாநிதி பொ. சந்திர சேகரம். ஆகவே எமது கிராமத்தில் கலைக்கு நல்ல எதிர்காலம் உண்டு.

வணக்கம் !!

